

Gedicht "Oude Vlam, nog altijd brandend", VUUR! in samenwerking met de Roos van Culemborg, Henk Fonteyn

OUDE VLAM, NOG ALTIJD BRANDEND

Als mijn innerlijke onrust en een strenge discipline
mij bewegen om alweer hardloopschoenen aan te trekken,
wind en wolken te trotseren, in het oude spoor te gaan,
zijn er altijd zeven dingen die me helpen door te zetten
en mezelf voorbij te streven:

Eén

Wie mij tegemoet komt rennen
en passant de duim opsteekt,
is mij goed voor honderd meter.

Twee

Een gedicht in mijn gedachten:
lopend woorden wikkend wegend
voel ik mijn moede voeten niet.

Drie

Zon die tussen wolken doorkijkt,
glimlacht om mijn snelle passen
en mijn blote armen streelt.

Vier

Reiger in de uiterwaarden, wit,
van ver naar hier gevlogen, helpt me eventjes vergeten
dat de dijk vol kronkels is.

Vijf

Meezingen met Boudewijn,
van dat joch voorop het fietsstuur,
zes minuten toekomstdromen, geen vermoeide voeten meer.

Zes

Er is ook de oude dag nog die me nadert in de rug.
Waarvan ik verbeterd wegren,
waar ik o zo bang voor ben.

Zeven

En er is de warme glimlach van een stralend leuke vrouw,
die mij fietsend tegemoet komt en me even doet vergeten
dat ook voor de ultraloper op zijn tijd de eindstreep wacht.

Henk Fonteyn

VUUR!
in samenwerking met De Roos van Culemborg